

oven i Købet griber til Skatteobjekter, som i og for sig naturligt hører Kommunen til, saa bliver Kommunerne forfordelt, og jeg ser ikke rettere, end at det bliver ganske nødvendigt for den høje Rigsdag at tænke paa, hvorledes man skal skaffe Kommunerne nye Indtægter. Vi har nu gentagne Gange skaffet Statskassen nye Indtægter, men ingen har tænkt paa at skaffe Kommunerne Indtægter, skønt man har læstet større og større Byrder over paa dem.

Det er udmærket, naar Finansministeren siger, at Skatterne skal ind, og at man ikke kan gennemføre Lønningslovene uden at bevilge nye Skatter, men jeg kunde rigtignok ønske, at man i højere Grad havde sin Opmærksomhed henvendt paa de direkte Skatter, og navnlig, at man tænkte paa at hjælpe Kommunerne.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede 5te Medlem fra Skanderborg (Korsgaard), som syntes at ville bort fra den direkte Beskatning og over til den indirekte, og som mente, at de frie Kræfters Spil skulde have Lov til at røre sig her i Landet, at det vilde dog vist være ret uheldigt, om disse frie Kræfter skulde til at spille alt for stærkt. Det forekommer mig, at vi langt fra endnu er naaet til det Punkt, hvor de frie Kræfter kan faa Lov til at røre sig, det er tværtimod saadan, at Priserne stiger her i Landet for hver Dag, der gaar. Endnu i Dag meldes det, at Brødpriserne skal stige igen, skønt de er steget for nogle faa Dage siden. Det er dog ganske meningsløst at tale om, at man under saadanne Forhold skulde kunne begrænse Statens Tilskud til Prisreguleringen; det kan man kun under den ganske bestemte Forudsætning, at den overordentlige Kommission, som vi for Resten ikke hører meget til, vil tage alvorligt fat og nedsætte Priserne paa det daglige Brød.

Det forekommer mig ogsaa, at det ærede 5te Medlem for Skanderborg Amt i høj Grad undervurderer, hvad der sker andre Steder i Verden. I England og Frankrig har man netop i disse Dage taget alvorligt fat paa at sætte Priserne ned, og det er dog sikkert ikke helt tilfældigt, at man gør det. Det er, fordi man ogsaa i de store Lande mærker, at Priserne stiger i en uhyggelig Grad. Og at vi da her skulde lade Priserne stige saa galt, de vilde, og skulde inddrage det offentlige Tilskud til at holde dem nede, synes jeg vilde være ganske uforsvarligt. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at hvis dette skete, vilde der ikke blive Ro her i Landet i den kommende Vinter; saa vilde de frie Kræfter komme til at spille paa en Maade, som det ærede Medlem dog vist ikke

ønsker. Det vilde ogsaa være et rent Brud paa Tro og Love baade overfor Arbejderne og Statstjenestemændene, hvis man gik den Vej at dække en Del af Omkostningerne ved Statstjenestemændenes Lønforhøjelse gennem en Formindskelse af Statstilskuddet til Prisreguleringen. Det vilde være at tage en Del af Lønforhøjelsen igen.

Det kan ikke være Mening, at Arbejdere og Statstjenestemænd skal betale den Lønforhøjelse, som Statstjenestemændene faar. Det maa være Mening, at Udgiften i alt væsentligt skal lægges over paa de bedre stillede Samfundsklasser, som har Raad til at bære den. Thi en Lønreform, der ikke gaar ud paa andet end at tage fra den ene Lomme og putte i den anden, er der ikke meget ved. Det ærede 5te Medlem for Skanderborg Amt (Korsgaard) og hans Parti, og navnlig hans Partis Presse, har slaaet stærkt til Lyd for, at Statstjenestemændene skulde have højere Løn. Nu vel, deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem, men saa maa virkelig ogsaa de Samfundsklasser, som har Raad til at betale denne højere Løn, op med Pengene og betale Skatten. Det kan ikke hjælpe, at man vil lægge Byrderne tilbage paa de Statstjenestemænd, der faar Lønnen, og paa Kropsarbejderne ude i Landet. Det gælder jo ikke blot Statstjenestemændene, der har faaet Løfte om den Lønningslov, vi sendte i Udvalg forleden Dag; det samme gælder om Kropsarbejderne her i Landet, Haandværkere og Arbejdsmænd: de har faaet den Lønforhøjelse, de fik i Foraaret, under den Forudsætning, at Priserne skulde blive saaledes, som de var den Gang. Naar Priserne stiger og stiger ganske kolossalt, som de har gjort det i den senere Tid og vilde gøre i endnu højere Grad, hvis man inddrog Statens Tilskud, vil det faktisk sige, at det Lønniveau, som vi er naaet til i Foraaret, er ganske forrykket. Saa har man i Virkeligheden taget Lønnen fra Arbejderne igen, og saaledes kan det ikke gaa til. Det er ikke Mening, at Arbejderne vil tillade, at Lønnen saaledes franarres dem igen.

Der var ganske vist en Tid, da Arbejdsgiverne her i Landet, Storbønderne paa Landet og Storkapitalisterne i Byen, kunde klippe deres Arbejdere to Gange om Aaret efter Behag og Arbejderne ikke kunde kny, men den Tid er ikke mere, ikke en Gang paa Landet. Nu bliver det nødvendigt, at Arbejdsgiverne tager Arbejderne med paa Raad, naar der skal fastsættes Løn for dem, og det bliver ogsaa nødvendigt, at Rigsdagen tager Hensyn til, hvad Arbejderne ønsker med Hensyn til Bevarelsen af den